

V radosti i bolesti

„Buď s ním nadvižem duchovný rozhovor, alebo sa aspoň pokúsím o rozhovor na inú tému, aby cítil dotyk ľudskosti,“ pripomenie brat Richard.

Jednoduchosť namiesto okázalosti

Na otázku, kde čerpá silu zvládať túto službu popri úrade predstaveného rehole, odpovedá, že ju nachádza v adorácii pred Eucharistiou a v Eucharistii. „Aj Páter Pio hovoril, že tam môžeme predložiť Pánovi všetky ťažkosti, aby sme mohli kráčať ďalej,“ uisťuje.

Netají sa tým, že ho veľmi oslovuje príklad pápeža Františka. „Práve tým, že nás vyzýva zbaviť sa zložitosti, okázalosti a stavia na jednoduchosti, odporúča nám žiť naplno liturgiu. Keď človek poznáva životopisy svätých, vidí, že každá doba mala podobné ťažkosti. Napríklad svätý Ludovít z Casorie (1814 – 1885) vo svojej dobe založil to, čo dnes budujú neziskové svetské organizácie. Vytvoril veľké charitné dielo, ktoré sa staralo o ľudí bez domova, nepočujúcich, hendikepovaných, mentálne postihnutých. V poslednom čase sa tým chvália práve svetské neziskové organizácie, no Cirkev toto všetko

Bratia Richard a Peter s pacientkou (archívny záber)

robí už dlhé storočia, ale v tichu, aby pomáhala ľuďom, a nie o tom len rozprávala. A to je práve to, čo aj Svätý Otec od nás chce: aby sme sa znovu vrátili k tejto jednoduchosti – byť jednoduchí a pritom byť kvasom, ktorý prekvasí tento svet.“

Tvrdí o sebe, že do Hospitálskej rehole sv. Jána z Boha si ho pozval jeho rehoľný patrón – taliansky lekár a milosrdný brat svätý Richard Pampuri (1897 – 1930). „Musel bojovať vo svojej dobe s tými, ktorí sa viac zameriavali na výkony a kariéru, ale on vykonával svoje povolanie neobmedzene 24 hodín. Hoci mu to vyčítali, slúžil bez nároku na odmenu, často on sám platil ľuďom liečbu a lieky.“

Pred prípravou na večné rehoľné sľuby navštívil rodisko svätca i miesto, kde spočíva jeho telo i srdce. U samotného zakladateľa